

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434611
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120434611.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom v D., K. XX, P.O.D. XXX, proti žalovanej: X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, K., právne zastúpená: WEBBER LEGAL, s.r.o., IČO: 50 680 552, so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 1.625,87 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 6Csp/39/2021-145 zo dňa 07. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Vychádzal zo zistenia, že dňa 19.05.2015 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (C. M. D., a.s.) a žalovanou uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru flexipôžička, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur s lehotou splatnosti 108 mesiacov a s dátumom čerpania 19.05.2015, a to počet splátok 107 vo výške 35,58 eur vrátane mesačnej splátky povinného poistného vo výške 1,62 eur. Dátum prvej anuitnej splátky bol 25.06.2015 a termín konečnej splatnosti 25.04.2024. Listom označeným ako tretia upomienka - pokus o zmier z 08.03.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že doteraz neuhradila záväzky plynúce zo zmluvy o úvere, pričom eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 116,44 eur a zároveň ju vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy. V opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu pred dátumom splatnosti. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.04.2018 oznámil žalovanej, že z dôvodu neuhradenia dlžnej pohľadávky vyhlásil predčasnú splatnosť úveru so zostatkom 1.638,66 eur a vyzval žalovanú na splatenie úveru v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy, pričom výzva bola právnemu predchodcovi žalobcu vrátená dňa 16.04.2018. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že svoju pohľadávku zo zmluvy zo dňa 19.05.2015 postúpil na žalobcu.

Žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Z vykonaného dokazovania nemal preukázané platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Právnym predchodcom žalobcu neboli dodržané zákonné podmienky na predčasné zosplatenie úveru a je nepochybné, že sa jedná o spotrebiteľský úver. Podmienkou účinnosti výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so

zaplacením zmeškanej splátky. Ak spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr, ako veriteľ uplatnil právo na mimoriadnu splatnosť, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Z toho je zrejmé, že výzva podľa § 53 ods. 9 OZ musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplacením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplateniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu § 54a OZ. Koncipovaná výzva právnym predchodcom žalobcu zo dňa 08.03.2018 nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli § 53 ods. 9 OZ, je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva svojho právneho predchodcu na predčasné zosplatenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania dlhšie ako 3 mesiace. Tak nemala možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplateniu úveru zaplacením omeškanej splátky, nakoľko nemala vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatenie úveru. Navyše aj z označenia výzvy „tretia upomienka - pokus o zmier“ mohla žalovaná ako spotrebiteľ nadobudnúť mylnú predstavu, že sa nejedná o výzvu v súlade s § 53 ods. 9 OZ, ale snahu veriteľa o zmierné vyriešenie veci, keďže z označenia je zrejmé, že sa jedná o v poradí 3. upomienku/výzvu. Preto vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je neplatné pre nedodržanie zákonom stanovených podmienok, a preto banka postúpila pohľadávku žalobcovi bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť pred termínom konečnej splatnosti (25.04.2024). Preto postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ, nakoľko neboli splnené pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Navyše postupovaná pohľadávka z dôvodu neplatného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ani fakticky neexistuje. Keďže nebola preukázaná základná podmienka pre postúpenie pohľadávky, splatnosť spotrebiteľného úveru, nedostatok aktívnej vecnej legitímácie mal vecný dopad na výsledok sporu v podobe zamietnutia žaloby.

O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca a rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne. Má za to, že jeho právny predchodca postupoval v súlade s § 53 ods. 9 OZ a úver riadne predčasne zosplatil v zmysle § 565 OZ. Ako dôkaz predložil výzvu právneho predchodcu zo dňa 08.03.2018 a nakoľko žalovaná napriek výzve omeškané splátky nezaplatila, čo preukázal výpisom z účtu právny predchodca, v zmysle čl. 5 písm. b) základných podmienok úverovej zmluvy úver vyhlásil za predčasne splatný, čo oznámil žalovanej listom z 10.04.2018, a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 25.12.2017. Pokiaľ súd prvej inštancie ustálil, že zosplatenie je neplatným právnym úkonom pre absenciu konkretizácie splátky v tretej upomienke, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť, takýto názor je bez opory v práve a v rozpore s ústavným princípom výkladu v prospech platnosti právneho úkonu. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 640/2014, v ktorom bolo konštatované, že prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Zo znenia § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ nevyplýva povinnosť identifikovať splátku, pre nezaplatenie ktorej je vyhlasovaná predčasná splatnosť ako úkon realizovaný v prospech veriteľa. Podmienkou zosplatenia je len omeškanie so zaplacením splátky viac ako tri mesiace za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Ani úvahy súdu o nesprávnom označení výzvy na zaplatenie omeškaných splátok neobstoja a sú v rozpore s princípom posudzovania úkonov podľa ich obsahu. Z obsahu právneho úkonu vyplýva, že žalovaná bola upozornená na možnosť žiadať zaplatenie celej pohľadávky z úveru, a teda boli splnené náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalovaná, v ktorej dispozícii bolo plnenie povinností zo zmluvy o úvere, tak mala objektívnu vedomosť o omeškaní s platením úverových splátok čo do počtu a ich výšky. Porušenie povinnosti dlžníka zo zmluvy o úvere nemôže byť vykladané na ťarchu veriteľa. Zdôraznil, že preukázal platné zosplatenie úveru. Preto navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že bude vyhovieť jeho žalobe. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, čo do vyhodnotenia nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súhlasí s tvrdením žalobcu, že právo vyhlásenia predčasnej splatnosti je právo, ktoré je zakotvené v prospech veriteľa, avšak tomuto predchádza povinnosť veriteľa upravená v § 53 ods. 9 OZ. Ide o synalagmatický vzťah, a teda povinnosti veriteľa upozorniť spotrebiteľa zákonným spôsobom, korešponduje právo spotrebiteľa byť veriteľom upozornený zákonným spôsobom. Poukazovanie na nález Ústavného súdu I. ÚS 640/2014 je neadekvátne, nakoľko sa v ňom posudzovala zmluva ako dvojstranný právny úkon, pričom upozornenie

podľa § 53 ods. 9 OZ je jednostranným právnym úkonom. Všeobecné súdy nemôžu svojim výkladom zhojiť absolútne neplatné právne úkony. Poukázal na výklad k ust. § 53 ods. 9 OZ JUDr. Ing. Milana Budjača, PhD., ktorý uviedol, že upozornením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 OZ. Tento právny úkon musí predovšetkým spĺňať zákonné znaky náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu. Konštatoval, že je nevyhnutné, aby právny úkon obsahoval aj jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnemu postaveniu spotrebiteľa a trvaniu spotrebiteľského záväzku. Zhodne rozhodol i Krajský súd Žilina vo veci sp.zn. 11Co/10/2020. K výkladu právnych predpisov poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 348/2016-31, a to na jeho body 41.1 až 43.3 odôvodnenia, kde Ústavný súd SR vyčerpávajúco zhrnul judikatúru najvyšších súdnych autorít SR a ČR v tejto otázke. Z právneho úkonu označeného ako 3. upomienka veriteľ podmieňoval právo spotrebiteľa skonzumovať právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru uhradením celej dlžnej čiastky a nielen úhradou omeškanej splátky. Už táto skutočnosť mohla u spotrebiteľa zjavne vyvolať mylnú predstavu, že na to, aby sa spotrebiteľ vyhol nepriaznivým následkom zosplatnenia, musí uhradiť celú dlžnú sumu, ktorá vo výsledku predstavovala viac ako trojnásobok splátky a ktorá v sebe zahŕňala aj rôzne bližšie nešpecifikované poplatky. Zo zákonného znenia vyplýva, že spotrebiteľ má možnosť brániť sa, a to tak, že zaplatí konkrétnu splátku, s ktorou je v omeškaní viac ako tri mesiace, a preto veriteľ musí v takomto upozornení jasne uviesť, s ktorou konkrétnou splátkou je spotrebiteľ v omeškaní. Nakoľko bola výzva neurčitá, keď neobsahovala konkrétnu omeškanú splátku, takýto právny úkon bol neplatný. Podmieňoval zaplata viac ako jednej splátky, čo je v rozpore s § 53 ods. 9 OZ. Pôvodne veriteľ tak konal v rozpore s § 53 ods. 9 OZ, a teda vyhlásenie predčasnej splatnosti je pre rozpor so zákonom neplatné v zmysle § 39 OZ. Žalobca v odvolaní poukazoval i na novoty, a to, že pôvodný veriteľ predčasne zosplatnil listom zo dňa 10.04.2018 úver pre nezaplata splátky splatnej dňa 25.12.2017, ktoré skutkové tvrdenie predniesol v odvolaní po prvýkrát. Z procesného hľadiska ide o neprípustnú novotu v odvolacom konaní. Vzhľadom k tomu, že termín konečnej splatnosti zmluvy bol 15.04.2024, a teda ešte nenastal prirodzený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“). Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13CoCsp/31/2021, ktorý riešil skutkovo obdobnú, resp. identickú vec. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v rozsahu § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Skúmanie vecnej legitímácie, či aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu alebo pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného je podstatnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Vecná legitímácia vychádza z hmotného práva a zistenie jej nedostatku má za následok zamietnutie žaloby.

7. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Sankcia neplatnosti právneho úkonu sa viaže k požiadavkám prejavu vôle, ktorý je neurčitý, ak je nejasný jeho obsah, teda, keď sa konajúcemu nepodarilo obsah vôle jednoznačným spôsobom stanoviť. Záver o neurčitosti právneho úkonu predpokladá, že ani jeho výkladom nemožno dospieť k spoľahlivému poznaniu, čo chcel účastník prejsť. V zmysle Občianskeho zákonníka je teda potrebné právny úkon považovať za určitý a zrozumiteľný, ak je z neho zrejmé, kto tento právny úkon robil a čo je

jeho predmetom, pričom tento predmet musí byť definovaný tak, aby nemohlo dôjsť k zámene za veci podobného druhu. Keď je obsah právneho úkonu zaznamenaný písomne, určitosť prejavu vôle je daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný.

Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov. Účelom ust. § 53 ods. 9 OZ je ochrana spotrebiteľa, a teda bol to úmysel zákonodarcu, keď v prípade spotrebiteľských zmlúv, pri využití dodávateľom právo mimoriadnej splatnosti úveru upravil omeškanie spotrebiteľa tak, že uvedené omeškanie musí trvať minimálne 3 mesiace a dodávateľ môže zosplatiť mimoriadne úver najskôr po uplynutí 3 mesiacov omeškania. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný právny úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej výzvy oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ zosplatiť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí.

8. Predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru, je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 OZ. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa musí byť zrejmé splnenie podmienok v citovanom ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody (v danom prípade čl. 5 písm. b) základných podmienok úverovej zmluvy), uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ teda vyplýva požiadavka konkrétneho upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Opodstatnenosť správnosti uvedeného právneho názoru je podporená aj komentárom k ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z vydavateľstva C. H. Beck od autorov Marek Števec a kolektív - Občiansky zákonník, komentár I., 2015 - strana 576, na ktorý správne poukázala žalovaná.

9. V preskúmvanej veci právny predchodca žalobcu listom zo dňa 08.03.2018, ktorým upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, uviedol len celkovú sumu, s ktorou je žalovaná v omeškaní, a to vo výške 116,44 eur. Pri dohodnutých mesačných splátkach vo výške 35,58 eur je zrejmé, že žalovaná bola v omeškaní s troma celými splátkami a čiastočne so štvrtou splátkou (9,7 eur), pričom z prehľadu platieb predložených žalobcom (č.l. 32) vyplýva, že žalovaná po tomto upozornení (pred vyhlásením o mimoriadnej splatnosti 10.04.2018), vykonala úhrady dňa 09.04.2018 2x 35,63 eur, 1x 35,68 eur a 1x 35,75 eur. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon, ako to učinil žalobca (až v rámci odvolacieho konania), že k vyhláseniu mimoriadne splatnosti došlo pre omeškanie splátky splatnej 25.12.2017. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Navyše, ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa neuvádza, pre ktorú nesplnenú splátku veriteľ žiada o zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ, uvádza sa len, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku, preto vyhlásili predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 1.638,66 eur. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktojej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatenia úveru.

10. Odvolací súd sa tak stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru jeho právnym predchodcom, z ktorého dôvodu neboli splnené podmienky § 17 ods. 1 písm. a/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s

ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky. Citované ustanovenie je zákonnou úpravou lex specialis vo vzťahu k § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou dôležitou podmienkou v tomto ustanovení na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu. V preskúmvanej veci je zrejmé, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 25.04.2024, teda tento termín konečnej splatnosti ešte nenastal a ako už bolo vyššie konštatované, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu je neplatné. Preto zmluva o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu je neplatná v zmysle § 39 OZ a žalobca nemá vo veci aktívnu vecnú legitimáciu.

11. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval, že mimoriadna splatnosť bola vyhlásená pre omeškanie splátky zo dňa 25.12.2017, jedná sa o nové tvrdenie žalobcu v odvolaní, ktoré tvrdenie pred súdom prvej inštancie nevykonal a napokon uvedené ani z výzvy nevyplýva, nakoľko vo výzve je konštatovaný iba celkový dlh 116,44 eur bez špecifikácie, o aké splátky a za aké obdobie omeškania sa má jednať. Ako už bolo vyššie konštatované určitosť právneho úkonu výkladom nie je možné dopĺňať právny úkon, ako to učinil žalobca.

12. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil a zároveň aj závislý výrok o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne vychádzal zo zásady úspechu v konaní.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 396 ods. 1 aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalovaná mala v odvolacom konaní úspech, priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)